

in zijn eigen muziek, achter in de donkere suite bij madame Stathakopoulos, zijn be-
daagde, in burgerlijke kanten weggekreukelde hospita. En, wonderlijker nog: dagelijks
werd ook door zijn arbeid de droom van die Ideale Vrouw weer keer op keer gewekt,
want de fijne, flitsende wiskunde der raderen en schroeven, het als oliedruppelen be-
wegelijke lillen van uiterst kleine veeren, het nauwelijks zichtbare getril in de diepte
van een geniaal uurwerk-mysterie, waarin alles bij elkander past, tot een bijna onaardsch
geheel behoort, in beeld gegoten mathematica, figuren der Gedachte zèlf, dit alles schonk
hem als een voorsmaak van Haar, was hem een altijd wederkeerende belofte van haar
komst. Wanneer men eenzaam en rustig is, en het leven stuk denkt, zijn alleen een paar
teere Binnenwerkingen de kostbare oogst. Altijd komt men dan tot deze werkingen
terug, wetten der muziek en van alle leven, fijn als de getallen van het Onzienlijke, on-
stoffelijke maar van onwrikbare waarachtigheid. Al wat daar buiten omheen is, kan
alleen een versierende kast zijn, een opgepoetste vorm, een uiterlijk ding dat met cachet-
ten en kramerij behangen, aan een keten door den gewonen man wordt medege dragen
en overal vertoond. Daarom was het geheime inwendige van zijn dagelijksch werk zelf:
die Vrouwe Felicitas, Droom en Belofte. En deze filosofie van een musicus-horloge-
maker-mathematicus droeg hem door de lange jaren, en door het kille en bittere van het
raadselachtige leven.

★

Het volgende, nu, is eenmaal met hem gebeurd. Misschien zal hierover nog jarenlang
door kralentellende Antipolitanen tragelijk worden gelachen, wanneer zij van „ge-
dachten” wisselen en zich herinneren dat een gestrande Europeaan eenzaam onder hen
leeft, en hun klokken repareert met een onbegrijpelijke nauwgezetheid. Eens kwam
Vrouwe Felicitas werkelijk in het stadje, en betrad den winkel van le docteur Coin.

Zij sprak het ware Fransch, een taal die millioenen op aarde dagelijks gebruiken, maar
die alleen, in den vollen, heerlijken rijkdom harer melodiositeit beoefend kan worden
door ingewijden, namelijk Franschen. Vrouwe Felicitas sprak dit onmiskenbare
Fransch. Haar voetstap was veerkrachtig en bezielde. Haar gewaad bezat de diepe, warm-
roode tint die bij haar wezen paste. Zij had kalme, goudbruine oogen en een moderne
weelde van goudbruin haar. Zij droeg een enkel verfijnd juweel. In haar hand was een
lederen boek met de verzen van Chaucer. Zij bezocht le docteur Coin, omdat zij een arm-
bandhorloge bezat, waaraan de eerste de beste toevallige klokkenmaker een onbelang-
rijke herstelling moest verrichten, en zij verzocht, dit horloge te willen terugbezorgen